

ویژه شکل اونیل

شکیل اونیل که بتازگی از تیم کلیولند کاوالیرز به بوستون سلتیگز، دیگر تیم لیگ حرفه‌ای بسکتبال آمریکا (N.B.A) نقل مکان کرده، امیدوار است...

شکیل اونیل که بتازگی از تیم کلیولند کاوالیرز به بوستون سلتیگز، دیگر تیم لیگ حرفه‌ای بسکتبال آمریکا (N.B.A) نقل مکان کرده، امیدوار است در مدت اندک باقیمانده از دوران بازیگری‌اش تعداد عناوین قهرمانی‌هایش در این لیگ را به عدد 6 برساند. او در دوران حضورش در لس‌آنجلس لیکرز 3 بار متوالی از 2000 تا 2002 فاتح این لیگ شد و سپس به میامی هیت رفت و این تیم را نیز در سال 2006 به عنوان نخست رساند؛ اما بعد از آن در فینیکس سانز و کلیولند کاوالیرز بیشتر با مصدومیت‌ها و دوری از فرم ایده‌آل دمخور بود و با این که در مقاطعی کوتاه از 2 فصل گذشته با این تیم‌ها نمایش‌هایی تماشایی داشت، اما بندرت مثل دوران اوجش (1998 تا 2006) نشان داد. آیا عضویت در بوستون سلتیگز که سه چهارم سالی است از نو اوج گرفته و قهرمان سال 2008 و نایب‌قهرمان لیگ در فصل 2010 شده است، می‌تواند شک را در واپسین سال‌های حضورش در میدان به آرزوهایش برساند؟ او می‌گوید: «#171؛ وقتی تازه وارد این لیگ شده بودم، آرزو و هدفم را برابری با تعداد قهرمانی‌های بیل راسل (عضو اسبق سلتیگز و یکی از بزرگان تاریخ N.B.A) قرار داده بودم که 11 بار فاتح این لیگ شد، اما حالا باید اعتراف کنم که در 38 سالگی هیچ بختی برای رسیدن به آن آمار ندارم. در نتیجه اگر تا زمان بازنشستگی‌ام صاحب 2 عنوان اولی دیگر بشوم و تعداد قهرمانی‌هایم به عدد 6 برسد و قدری بیش از نیمی از دستاوردهای راسل شود، نیز بسیار شادمان و راضی خواهم بود. در آن صورت کارنامه‌ام مشتمل بر 6 عنوان قهرمانی با عضویت در 6 تیم و در 20 فصل بازی در این لیگ خواهد شد که قابل توجه خواهد بود. من حتی یک عنوان اولی دیگر را هم در 2 فصل پیش رو کاملاً خواهم پذیرفت»؛

یک لقب تازه

اما کوبی برایانت، زوج سابق شکیل در لس‌آنجلس لیکرز که هرگز این تیم را ترک نگفت بعد از رفتن وی 2 بار دیگر در سال‌های 2009 و 2010 به عنوان قهرمانی رسیده تا کارنامه‌اش پربرتر از اونیل و مشتمل بر 5 مقام اولی و 2 نایب‌قهرمانی در سال‌های 2004 و 2008 باشد. عجیب است که اونیل در این سن و سال و در پاییز ایام قهرمانی‌اش و در حالی که همیشه لقب و نام مخفف «#171؛ شک» را بیدک می‌کشید، بتازگی لقب تازه‌ای به نام «#171؛ شامروک بزرگ» را هم اختیار کرده است. او را هرچه بنامیم، این غول 2/16 متری 148 کیلوگی، قراردادی 2 ساله با سلتیگز، رکورددار قهرمانی در لیگ (با 17 مورد) بسته است. مبلغی که او در بوستون می‌گیرد آشکارا کمتر از پولی است که سایر متقاضیان وی حاضر به پرداخت آن بودند، اما اگر شک این یکی را انتخاب کرد، به این دلیل ساده بود که این تیم بهتر و بیشتر می‌توانست و می‌تواند او را به آرزویش که کسب عناوین قهرمانی تازه است، برساند. حال آن که سایرین فاقد این توان بودند. شکیل به حد نهایت شهرتی که برای یک ورزشکار متصور است، رسیده و دنیایی ویژه خود دارد و ماجراهایی جالب را گرداگرد خود آفریده است. او در چند فیلم سینمایی هم بازی کرده و یک شوی تلویزیونی مختص خودش دارد و در آن، هم قطعات نمایشی اجرا می‌کند و هم ادای کشف استعدادهایی تازه را در عرصه هنر و ورزش در می‌آورد. حتی با پلیس ایالات فلوریدا و کالیفرنیا هم ادعای همکاری داشته است و می‌گوید با کسب اجازه مخصوص از آنها حق بازداشت خلافکاران را دارد(!) و نشریات آمریکا مدعی شده‌اند که وی در هر منطقه‌ای در این ایالات که فعالیت مشکوکی ببیند بلافاصله آن را گزارش می‌کند تا ماموران ببینند و فرد متخلف را بگیرند و ببرند.

شخصیت چند وجهی

اگر از این وجوه دروغین آخر بگذریم، باید معترف شد برنامه‌ریزان و مدیران تبلیغاتی شکیل بخوبی توانسته‌اند روی شخصیت چند وجهی او مانور دهند و با آن کسب درآمد کنند. این‌گونه مسائل و سال‌ها کار در عرصه‌های اجتماعی، سینمایی و تبلیغاتی او را صاحب قریحه و ذوقی خوش و هنری نیز کرده و وی یاد گرفته است که چگونه صحنه‌گردان اجتماعات و محافل باشد، با اطرافیان خود شوخی کند و باب خنده و چانه‌زنی‌های کلامی را بگشاید. او در ادغامی از شوخی و جدی می‌گوید: «#171؛ می‌ترسم بچه‌هایم که در این چند سال زیاد سرگردانی کشیده‌اند و همراه من مکرر از این شهر به آن شهر رفته‌اند، با آخرین سفرم لهجه بوستونی را ملکه ذهن خود کنند و از این پس فقط با گویش بوستونی سخن گویند»؛ او حتی در مراسم معارفه‌اش به هواداران سلتیگز که در محل این باشگاه صورت پذیرفت با گلن دیویس، دیگر بازیکن پرسابقه این تیم یک مسابقه سالادخوری برگزار و سرانجام این حریف را از میدان به در کرد، زیرا 5 ظرف بزرگ سالاد را خالی کرد، حال آن که دیویس در ظرف چهارم برید!

اما وقتی بحث جدی‌تر می‌شود، شک در مورد میزان علاقه خود برای ادامه حضوری موفق در صحنه مسابقات می‌گوید: «#171؛ برخی پیوسته می‌پرسند آیا من همان اشتیاق گذشته را دارم یا خیر و جواب من این است که اگر نداشتم اصلاً به اینجا نمی‌آمدم. دوست ندارم وقتم را هدر بدهم و همین‌طور وقت دیگران را. در نهایت هر کاری انجام می‌دهم برای کسب پیروزی‌ها و قهرمانی‌های تازه است»؛ در نگاه نخست، برگزاری مراسم معارفه برای بازیکنی که بابت هر فصل بازی در تیم جدیدش بیشتر از 1/4 میلیون دلار نخواهد گرفت، نباید اینقدر پرشکوه و پرتماشاگر باشد، اما خب، آن بازیکن شک اونیل است و با این که گفته می‌شود او در اکثر روزها

در سلتیکز نیمکت‌نشین خواهد بود، اما با توجه به شدت برخوردها و کثرت خطاها و مصدومیت‌ها در N.B.A بعید است که اونیل در فصل تازه (که از 12 آبان به راه می‌افتد) در هر مسابقه کمتر از 15 دقیقه در میدان حاضر باشد. این در حالی است که بازی مثلث اصلی تهاجمی سلتیکز مرکب از کوین گارنت، ری آلن و پال پی‌یرس در ترکیب اصلی به دور از تردید است. مگر در روزهایی که مصدوم و محروم باشند. در مراسم معارفه شک، گارنت نیز حضور داشت. او قول داده بود این آیین را از دست ندهد و بموقع از هاوایی، جایی که تعطیلات خود را در آنجا می‌گذرانند به شهر والتام واقع در ایالت ماساچوست، محل برگزاری مراسم بیاید و چنین نیز کرد. از حالا راهیابی اونیل به تالار مشاهیر (Hall Of fame) بسکتبال قطعی است، اما او باید طبق قواعد لازم برای کسب این افتخار، ابتدا اعلام بازنشستگی کند و چند سالی از رکود او بگذرد تا آیین راهیابی او به این انجمن قابل اجرا و این کار انجام شدنی باشد.

وزن مخاطره‌آمیز

با این حال شکل تحت استخدام بوستون با اونیل سابق و کسی که 18 فصل است در N.B.A بازی می‌کند، فرقی زیادی دارد. مهم‌ترین مساله، سنگین‌تر شدن دائمی او طی سال‌های اخیر است و با این که او هیچ‌گاه سبک وزن و لاغر اندام نبوده، اما در سال‌های اخیر وزن وی به شکل مخاطره‌انگیزی بالا رفته که طبعاً اولین تفکر برخاسته از این مساله، تردید در مورد کارایی‌های او در میدان مسابقات است. در همین خصوص می‌توان به دستاوردهای متوسط او در فصل گذشته N.B.A نگریست و به نتیجه‌گیری‌های مشخصی رسید. او فصل پیش از معدل 12 پوئن و 6/7 ریباند در هر بازی کاوالیرز فراتر نرفت، حال آن که او با توقعات بیشتری جذب این تیم شده بود و گمان می‌رفت قطعه غایب دریاژل قهرمانی کلیولند و بهترین کامل‌کننده تلاش لبرون جیمز در این راه باشد، اما چنین نشد و جیمز که دائماً استخدام یارانی قوی را برای خود از مدیران کاوالیرز می‌طلبید باز هم به آرزوی خود که کسب اولین قهرمانی‌اش در این لیگ است، نرسید و به همین سبب بود که چندی پیش به میامی هیت، تیم سابق شکل کوچ کرد و آنجا با د واین‌وید و کریس بوش یک مثلث تازه و امید آفرین ساخته و در انتظار شروع فصل تازه لیگ است.

اونیل حدود 2 ماه از فصل پیش را نیز به خاطر آسیب‌دیدگی پنجه دستش از دست داد که از قضا آن عارضه را در دیدار در برابر تیم فعلی و جدیدش - بوستون - متحمل شد. همان طور که پیشتر آمد نه خود اونیل انتظار دارد که یک مرد 48 دقیقه‌ای (N.B.A در 4 وقت 12 دقیقه‌ای برگزار می‌شود) باشد و نه سران بوستون از او چنین چیزی را خواسته و وعده‌ای از این دست داده‌اند. داک ریورز، مربی سلتیکز که تیمش در 3 سال گذشته یک بار قهرمان و یک مرتبه هم نایب‌قهرمان لیگ شده است، می‌گوید: «#171؛ ما حتی انتظار 30 دقیقه در هر مسابقه از اونیل را هم نداریم و 20 تا 25 دقیقه موفق و پرثمر از جانب او برای ما کافی است. به اعتقاد ما این تنها روش و بینشی است که به این الحاق و همکاری رنگ موفقیت می‌زند.»

رگه‌هایی از گذشته

اونیل نیز چنین می‌اندیشد. او در ابتدای تابستان با اعلام جدایی از کلیولند و ورود به جمع بازیکنان آزاد لیگ، آمادگی خود را برای انتقال به تیمی تازه با انعقاد قراردادی جدید و 2 ساله به بهای 8 تا 10 میلیون دلار در طول هر فصل اعلام کرد. سلتیکز چون این ارقام را نمی‌پذیرفت ابتدا به سوی پیشنهادات و موارد دیگر رفت تا این که بعد از گذشت چند هفته، مدیر برنامه‌های اونیل به دنی اینگ، مدیرکل سلتیکز زنگ زد و به اطلاع او رساند که وی حاضر است با شرایط خاص سلتیکز به این تیم بپیوندد و قیمت خود را نیز آشکارا پایین آورده است.

اینگ به عنوان یکی از عمده‌ترین مردان سلتیکز در آخرین روزهای تابستان امسال می‌گوید: «#171؛شکلی هنوز هم می‌تواند در این لیگ تعیین‌کننده و در ترسیم سرنوشت ما سهمی آشکار داشته باشد. فراموش نکنیم موقعی که او در اوجش بود یکی از بهترین‌های دوران معاصر بسکتبال به شمار می‌آمد و اینک نیز یک بازیکن رنگ و رو رفته نیست و برعکس، رگه‌هایی از گذشته را با خود دارد. با این حال توقعات ما از شک همانی نیست که از او در اواخر دهه 1990 و اوایل دهه 2000 می‌دیدیم و می‌توانست همه چیز را درهم بکوبد.

ولی نقش شکل در ترکیب سلتیکز در فصل پیش رو، شاید بیش از چیزی باشد که در حرف‌های اینگ؛ و خود شک به آن اشاره شده است. کندریک پرکینز، بازیکن پست سنتر تیم بوستون بر اثر آسیبی که در ششمین بازی فینال فصل گذشته N.B.A به زانوی وی وارد شد، حداقل تا اواخر دی ماه امسال حاشیه‌نشین خواهد بود و رشید والاس، بازیکن بسیار جنگنده این تیم نیز که پیشتر عضو دیترویت پیستونز بود، سرانجام اعلام بازنشستگی کرد و سلتیکز هم طبعاً نام او را از ابتدای شهریورماه از لیست فصل جدید خود خط زد. سلتیکز برای جبران این رویدادها یک اونیل مشهور دیگر - ژرمن اونیل - را نیز استخدام کرده است و طبعاً او و شک می‌توانند تا زمانی که پرکینز برمی‌گردد روی دقایق بیشتری برای حضور در میدان حساب کنند.

فصلی پربارتر

در حالی که از خریدهای بزرگ میامی هیت در سطور قبلی گفتیم و لیکرز قهرمان هر دو فصل گذشته نیز اکثر قریب به اتفاق نفراتش را حفظ کرده است، سلتیکز با حفظ تمامی نفرات شاخص فصول اخیر خود و اضافه کردن دو اونیل (شکیل و ژرمن) به جمع قبلی، به فصلی پربارتر و تکرار قهرمانی دو سال پیش خود می‌اندیشد. یکی دیگر از نفرات شاخص بوستون در این ارتباط راخون روندو است که در پست گارد راس در 3 سال اخیر خوش درخشیده است. اونیل به عنوان حرف آخر می‌گوید: «#171؛ شاید فقط 2 سال دیگر از ایام حضور من به عنوان یک بازیکن مانده باشد و به این سبب تصمیم گرفتم این مدت درکنار کسانی سپری شود که مدعی جدی کسب عنوان قهرمانی هستند. سلتیکز با من یا بی من، تیم فوق‌العاده‌ای است.

شماهي کوتاه از يك قهرمان

شکيل در 38 سالگي هر چه باشد، در دستاوردهاي بزرگ وي تا اين لحظه - که شماهي کوتاه از آن در ذيل مي آيد - ترديدي وجود ندارد. وي سال 1992 در مراسم موسوم به Draft (انتخاب و جذب مهرههاي جوان و رده سني اميد توسط تيمهاي ليگ در چهارماه و اندي پيش از آغاز هر فصل) وارد N.B.A و عضو اورلاندو مجيك شد. او از دانشگاه لوييزيانا فارغ التحصيل شده و با درخشش در تيم آن دانشگاه در مسابقات بسکتبال کالجها و دانشگاههاي آمريکا (NCAA) حواس تيمهاي N.B.A را به خود جلب نموده و حضورش در مراسم Draft را کاملا موجه کرده بود. 18 سال بعد از آن تاريخ، بوستون ششمين تيم اين ليگ است که اونيل آن را تجربه مي کند و 15 بار براي حضور در بازي مهم و سالانه و دوستانه و سنتي ستارههاي شرق و غرب ليگ (موسوم به All Stars) که هر ساله در فرصت بسيار کوتاه 4 روزه بين 2 تيم فصل ليگ برگزار مي شود، انتخاب شده است. شک در جدول بهترين گلزنان تاريخ N.B.A با اندوختن 28255 امتياز پنجم است و در رده بندي ريباندرها با 12921 ريباندر در جاي چهاردهم قرار دارد. او يك بار (به سال 2000) به عنوان با ارزش ترين و بهترين بازيکن (MVP) ليگ انتخاب شده و در کل دوران حضورش در اين ليگ همان طور که پيشتر گفتيم 4 مرتبه به عنوان قهرماني رسیده و به معدلهاي بسيار جالب 24/1 امتياز، 11 ريباندر و 2/3 بلوک در هر مسابقه خود نایل شده که افراد صاحب معدلهاي بهتر از اين چندان زياد نيستند. تيمي که او اينک در آن عضو است، هنوز رکور د دار قهرماني در N.B.A است و بالاتر از لس آنجلس ليکرز، تيم سابق خود وي قرار دارد.

سليکز تيمي است که شماري از بزرگان تاريخ اين ليگ در آن بازي کرده و دلایل انباشت عناوين قهرماني در آن بوده اند. بازيکنان برجسته و متفاوتي همچون لري برد، جان هاوليچک و البته بيل راسل که مطلب با ذکر نام او و اعلام عجز شک در رسيدن به وي آغاز شد. پايان اين راه کجاست؟

منبع: نيويورک تايمز/ وصال روحاني